

W zarzucie czwartym strona skarżąca utrzymuje, że Komisja niesłusznie zaprzeczyła istnieniu nadrzędnego interesu publicznego w ujawnieniu wnioskowanych dokumentów. Zdaniem strony skarżącej Komisja powinna była w szczególności w ramach wyważenia interesów uwzględnić okoliczność, że także egzekwowanie przestrzegania prawa kartelowego będącego prawem prywatnym stanowi interes publiczny w rozumieniu art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 1049/2001.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 25 września 2012 r. — VHV przeciwko Komisji

(Sprawa T-420/12)

(2012/C 373/13)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: VHV Allgemeine Versicherung AG (Hannover, Niemcy) (przedstawiciele: A. Birnstiel, H. Heinrich i J. O. Schrotz, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji Komisji Europejskiej z dnia 17 lipca 2012 r., w której oddalony został złożony na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 (¹) wniosek strony skarżącej o dostęp do określonych dokumentów postępowania w sprawie kartelu (COMP/39.125 — Szkoło samochodowe);
- obciążenie pozwanej jej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy: niezbadanie poszczególnych dokumentów wskazanych we wniosku

W ramach zarzutu pierwszego strona skarżąca twierdzi, że decyzja nie opiera się na konkretnym i indywidualnym badaniu każdego pojedynczego dokumentu. Zdaniem strony skarżącej zaskarżona decyzja jest oparta na błędnym założeniu, że w niniejszym przypadku istnieje ogólne domniemanie, że zastosowanie ma wyjątek.

- 2) Zarzut drugi: naruszenie obowiązku uzasadnienia

W tym miejscu strona skarżąca podnosi, że Komisja, oddalając w całości wniosek strony skarżącej, przedstawiła w swojej decyzji jedynie ogólnikowe rozważania, a zatem niewystarczająco ją uzasadniła. W opinii strony skarżącej stanowi to naruszenie obowiązku uzasadnienia i tym samym naruszenie istotnych wymogów proceduralnych.

- 3) Zarzut trzeci: niezgodne z prawem wykładnia i zastosowanie art. 4 ust. 2 tiret pierwsze i trzecie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001

W zarzucie trzecim strona skarżąca twierdzi, że wykładnia i zastosowanie przez Komisję wyjątków uregulowanych w art. 4 ust. 2 tiret pierwsze i trzecie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 są niezgodne z prawem. Zdaniem strony skarżącej Komisja narusza stosunek reguły i wyjątku oraz opiera się na zbyt szerokim rozumieniu „ochrony czynności dochodzeniowych” i pojęcia „interesy handlowe”.

- 4) Zarzut czwarty: nieuwzględnienie okoliczności, że egzekwowanie przestrzegania prawa kartelowego będącego prawem prywatnym stanowi interes publiczny w rozumieniu art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 1049/2001

W zarzucie czwartym strona skarżąca utrzymuje, że Komisja niesłusznie zaprzeczyła istnieniu nadrzędnego interesu publicznego w ujawnieniu wnioskowanych dokumentów. Zdaniem strony skarżącej Komisja powinna była w szczególności w ramach wyważenia interesów uwzględnić okoliczność, że także egzekwowanie przestrzegania prawa kartelowego będącego prawem prywatnym stanowi interes publiczny w rozumieniu art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 1049/2001.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 25 września 2012 r. — Württembergische Gemeinde-Versicherung przeciwko Komisji

(Sprawa T-421/12)

(2012/C 373/14)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Württembergische Gemeinde-Versicherung a. G. (Stuttgart, Niemcy) (przedstawiciele: A. Birnstiel, H. Heinrich i J. O. Schrotz, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 17 lipca 2012 r., w której oddalony został złożony na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001⁽¹⁾ wniosek strony skarżącej o dostęp do określonych dokumentów postępowania w sprawie kartelu (COMP/39.125 — Szkło samochodowe);
- obciążenie pozwanej jej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy: niezbadanie poszczególnych dokumentów wskazanych we wniosku

W ramach zarzutu pierwszego strona skarżąca twierdzi, że decyzja nie opiera się na konkretnym i indywidualnym badaniu każdego pojedynczego dokumentu. Zdaniem strony skarżącej zaskarżona decyzja jest oparta na błędnym założeniu, że w niniejszym przypadku istnieje ogólne domniemanie, że zastosowanie ma wyjątek.

- 2) Zarzut drugi: naruszenie obowiązku uzasadnienia

W tym miejscu strona skarżąca podnosi, że Komisja, oddalając w całości wniosek strony skarżącej, przedstawiła w swojej decyzji jedynie ogólnikowe rozważania, a zatem niewystarczająco ją uzasadniła. W opinii strony skarżącej stanowi to naruszenie obowiązku uzasadnienia i tym samym naruszenie istotnych wymogów proceduralnych.

- 3) Zarzut trzeci: niezgodne z prawem wykładnia i zastosowanie art. 4 ust. 2 tiret pierwsze i trzecie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001

W zarzucie trzecim strona skarżąca twierdzi, że wykładnia i zastosowanie przez Komisję wyjątków uregulowanych w art. 4 ust. 2 tiret pierwsze i trzecie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 są niezgodne z prawem. Zdaniem strony skarżącej Komisja narusza stosunek reguły i wyjątku oraz opiera się na zbyt szerokim rozumieniu „ochrony czynności dochodzeniowych” i pojęcia „interesy handlowe”.

- 4) Zarzut czwarty: nieuwzględnienie okoliczności, że egzekwowanie przestrzegania prawa kartelowego będącego prawem prywatnym stanowi interes publiczny w rozumieniu art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 1049/2001

W zarzucie czwartym strona skarżąca utrzymuje, że Komisja niesłusznie zaprzeczyła istnieniu nadrzędnego interesu publicznego w ujawnieniu wnioskowanych dokumentów. Zdaniem strony skarżącej Komisja powinna była w szczególności w ramach wyważenia interesów uwzględnić okoliczność, że także egzekwowanie przestrzegania prawa kartelowego będącego prawem prywatnym stanowi interes publiczny w rozumieniu art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 1049/2001.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 26 września 2012 r. — Gaumina UAB przeciwko Europejskiemu Instytutowi ds. Równości Kobiet i Mężczyzn

(Sprawa T-424/12)

(2012/C 373/15)

Język postępowania: litewski

Strony

Strona skarżąca: Gaumina UAB (Wilno, Litwa) (przedstawiciel: adwokat Saulius Aviža)

Strona pozwana: Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn z dnia 26 lipca 2012 r. o odrzuceniu oferty spółki Gaumina UAB złożonej w przetargu EIGE/2012/ADM/13;
- zobowiązanie Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn do kontynuowania procedury przetargowej i oceny oferty spółki Gaumina UAB złożonej w przetargu EIGE/2012/ADM/13.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasady przejrzystości i bezpodstawnego charakteru decyzji
 - Strona skarżąca utrzymuje, że przeprowadzając procedurę przetargową EIGE/2012/ADM/13 dotyczącą usług poświęconych działalności komunikacyjnej, zgodnie z rozporządzeniem nr 1605/2002, ⁽¹⁾ rozporządzeniem nr 2342/2002, ⁽²⁾ rozporządzeniem nr 1922/2006 ⁽³⁾ oraz treścią zaproszeń do składania ofert, Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn naruszył